

Uri Asaf
A havas Rax

*Elönt a hegymászók verítéke,
A havas Rax már szemmagasságban van.
Lenn a faluban fehér gyertyavirág szemetel a
szélben,
Az eső verését arcomon érzem,
Meg egy róka-tekintetet,
Mely még a magasban se képes megnevesülni:
Szőke,
vízszemű,
gyanakodó és számító,
Most épp xenofób epéjét mossa le a napi sörrel.*

A hegymászás előnye

*A hegymászás előnye, hogy verítékben fürödve,
közelséget áhítva, egyre csak távolodsz
és kilátássá fordul kilátástalanságod...*

*Történet az egyszeri hegymászóról,
kit kényszer hajt a hegyre,
legyen a hegy akárhol.
Petrarca, Bernhard és Lenz
hitet remél a hegytől,
az örület végét
és igazságos Istent.*

Útban a ködtenger felé
 P. bíborszegélyes tógában baktat
 kísérői piszkosak,
 pedig többszáz évvel fiatalabbak,
 s indulatosak.
 L. magában verset szül,
 B. útmenti sörözőről álmodik.
 L. ha P. mosolygó arcába néz,
 máris elfelejti születő versét.
 Legyen kilátás-terápia,
 csak ne kelljen többé lemenni.
 B. titokban visszaszökne,
 szüntelen szitkot szór a hegyre,
 meg arra, ki kirándulásra szoktatta,
 de a hegy nem hibás,
 se a szülők, se Ausztria.
 B. a csalódástól fél,
 mert örültet már fenn is látott,
 ettől a hegyvidék se mentes.

A kis csoport nappal vonul,
 cél a kilátás
 újra látni,
 csak legalább egyszer.
 P. nyomában L. és B.
 A szenvedőknek tudni kell:
 ha idő előtt visszafordulsz
 a halál karjaiba esel,
 vagy vissza az elmeegógyintézetbe.

Rosszabb ez, mint Lótné esete.
 Hegyet másznak (ön)magukkal kettesben,
 azaz összesen hatan,
 hisz a csoportban mindenki önmagát cipeli.
 P. magát félig Augustinus lapjaiba rejti.
 B. és L. tudja,
 hogy az önmagunk nem rázható le.
 (Joseph K. egyszer előreküldte testét a
 lakodalomba,
 önmagát a városban hátrahagyta.
 Csak neki sikerült).
 A hegytető megbékélést szül.
 Mit tesznek az oroszok,
 hogy nincs hegyük,
 ezért van ott annyi lelkitusa.
 Hegy helyett marad Dosztojevszjkij és a vodka.
 A hegyek hozzák a megvilágosodást.
 De mit jelent az, hogy „fel”?
 Miért nincsenek lefelé menő,
 mélybe fúródó vándorok?
 Mert a szellem, amíg a levegőnél könnyebb,
 felfele húz.

P. megbékélve visszatér,
 B. helyzete nem világos
 (mint, ahogy a lázadása sem az),
 L. talán megnyugszik és megvigasztalódik.
 A két ifjabb lázadó nem hagyható a csúcson
 őrizet nélkül.

Megjegyzés :

P: Francesco Petrarca

L: J. M. R. Lenz (Lásd : Georg Büchner: Lenz)

B: Thomas Bernhard